

Bisschoppen aan jongenspiemels, artsen castreren kinderbreinen.

De encycliek over het masturberen kwam er nooit omdat nog nimmer in het latijn kon aangegeven worden hoe zoiets niet uit de hand mag lopen.

Het eerste schokt de maatschappij, het tweede is de nieuwe jeugdzorg.
Maar beide technieken zijn kindermisbruik, al primeert het pedagogisch comfort
boven het religieuze.

Er lopen nogal wat normen in de weg van onze nieuwe maatschappij.
Aan het breincastrenen raakten we al gewend, meer zelfs, we kunnen niet meer
zonder.

Al blijkt nu dat deze techniek niet voldoende is ingeburgerd en dat (religieuze?)
overheden niet wachtten op de veralgemeende robotmatigheid van kapotte breintjes
om die dan ook naar hun hand en de eigen piemel te kunnen zetten.

De encycliciek over het masturberen kwam er nooit omdat nog nimmer in het latijn
kon aangegeven worden hoe zoiets niet uit de hand mag lopen.

Vandaar de rituelen met piemeltjes van jongeren en het castreren van hun breintjes
om religieuze en om vermeende medische motieven.

We zijn de middeleeuwen ontgroeid en terechtgekomen in het atoomtijdperk, maar
God, geld en gat (de 3G's) heersen steeds over de maatschappij.

Vraag is nu: wie komt aan de schandpaal?

En wie met een druipend smachtende piemel en breincastrende therapieën werpt
de eerste steen?

Wie heeft nog respect voor kinderen?

Waarom moeten zij aan de harddrugs van corrupte pedagogische dealers en de
dikke vette vuile piemels onder religieuze en gewijde gewaden?

Apotheker Fernand Haesbrouck, 23 april 2010
(de dag dat Dutroux, 12 jaar geleden kon ontsnappen).